

El Museu inicia un projecte d'activitats amb l'objectiu de reflexionar i debatre a l'entorn de l'art . Enguany, amb tres propostes a llarg de tres setmanes, s'inicia el projecte Parèntesi amb la finalitat que la sala del Museu es transformi amb un espai de participació i pensament al voltant de la creació.

Museu de Granollers

P A R È N T E S I

1. del 8/11/13 al 17/11/13

“Sur l’Autoroute”, 1998-1999, vídeo de Mabel Palacín.

Dimecres, 13 de novembre, a 2/4 de 8 del vespre: visionat i xerrada amb Martí Porter

2. del 19/11/13 al 24/11/13

"Antimàgia, contrapoesia i videopoemes", poesia-vídeo de Carles Hac Mor i Ester Xargay

Dimecres, 20 de novembre, 2/4 de 8 del vespre: visionat, lectura de poemes i xerrada

3. del 26/11/13 al 1/12/13

“Ernst Bloch: espai per a la utopia”, projecte de Francesc Abad

Dimecres, 27 de novembre, 2/4 de 8 del vespre: xerrada amb Francesc Abad i Claudia Kalász

“Sur l’Autoroute”, 1998-1999,
vídeo de Mabel Palacín

FITXA TÈCNICA
ARTISTA: MABEL PALACÍN
TÍTOL: SUR L'AUTOROUTE
DATA: 1998-1999
EDICIÓ: 2/5
DURADA: 11'

Un cotxe, que s'identifica amb la càmera, recorre un circuit tancat un nombre determinat de vegades. En cada volta que dóna, trobarà una pantalla en la qual es recullen una sèrie d'imatges-escena fetes d'ombres xineses; després, durant el recorregut, anirà trobant els elements i personatges que les construeixen.

SUR L'AUTOROUTE pren com a referència la road movie. Així, posa els personatges i també l'espectador en una situació de trànsit entre una escena i una altra. Com una road movie conserva també una organització per episodis: cada vegada que el cotxe inicia un recorregut nou, s'inicia un episodi. La carretera, en mig d'una nit absoluta, n'és l'escenari principal. Cada un dels sis episodis és organitzat en tres parts: en la primera, el cotxe-càmera reprèn el recorregut fins arribar a la pantalla; la segona és protagonitzada per imatges-escena fetes d'ombres xineses, que es desenvolupen a la pantalla; en la tercera, com l'altra cara d'una mateixa moneda, es mostren els personatges i elements que construeixen les imatges i la manera en què ho fan.

El relat es conforma dins la construcció de les mateixes imatges. Els protagonistes són un home, dos infants i la casa. L'univers domèstic es revela inhòspit als personatges que l'habiten. Es manté una lluita per adaptar-s'hi, sense poder trobar-ne la sortida; no aconsegueixen dominar el desordre i, al final, hi ha la sensació d'esfondrament total.

SUR L'AUTOROUTE tracta de la naturalesa de les imatges i la manera en què són produïdes. Reconstrueix un espai a través d'un recorregut, en una narració que no cessa de modificar-se i respon a la idea que la millor manera d'explicar una imatge és a través d'una altra imatge, associant-la o contraposant-la.

"Antimàgia, contrapoesia i videopoemes", poesia-vídeo de Carles Hac Mor i Ester Xargay

En el quefer videogràfic d'Ester Xargay, entre la captació d'imatges i de sons i el muntatge (que sempre és fet per ella mateixa, que el compara a l'acte d'escriure), hi ha una dialèctica sinestèsica permanent que, per ella, no ha de ser interrompuda, sinó activada i respectada. Així, qualsevol moment del procés de treball és tan important com qualsevol altre, i és conseqüència de les necessitats de l'acarament entre percepcions sensorials, sense normes establertes a priori. Això distingeix parcialment els seus vídeos de la seva poesia, que gairebé tothora és fruit de la construcció estimulante i alliberadora de la mètrica.

Ella experimenta per la raó que, ni als seus versos ni als seus vídeos, no hi ha, de fet, una idea prèvia concreta, una intenció o voluntat directa de dir-hi alguna cosa. Són els mots, en la poesia escrita, i en les imatges i els sons, en el vídeo, allò que, en anar-los afaïçonant per mà, respectivament, de la mètrica i del muntatge, van bastint el poema o el vídeo. Podríem dir que Ester Xargay no cerca res, que en cada peça es posa en disposició d'anar trobant, i va trobant sense repetir-se. D'aquí provenen els molts distints registres de la seva obra, les dissimilituds, freqüentment enormes, entre tots els seus vídeos. I tanmateix, com és natural, aquest no-estil amaga un estil, el seu, del tot personal, artesanalment acurat i ric en tota mena de matisos, dels quals destaquen l'humor i els derivats de la impredecibilitat. Carles Hac Mor <http://www.fluxfestival.org/08/projeccions/estexargay/videos.htm>

Projeccions:
PIGALLAT - 2013 (S'estrena en aquesta programació del Museu de Granollers). 12'. I la música de Mercè Capdevila es fa llum i tenebra en una posada en imatge que ens endinsa en un univers pigallat de ritmes i taques bellugadisses que recorren registres expressius diversos tot evidenciant els paral·lelismes, jocs i complicitats de construcció, desconstrucció i manipulació que ens comporten el treball sonor i el visual.

AGOC - 2012. <http://vimeo.com/51957679> 10'23". Un llenguatge, l'escriptura de "Agoc" (llibre de Carles Hac Mor), és la font d'inspiració de la música de Mestres Quadreny; l'animació del text, pautaada per la música, fusiona els dos llenguatges tot fent l'ullet a les singulars partitures de Quadreny. Realització: Ester Xargay.

MICRODANSES - 2012 <http://vimeo.com/42612789> 6' 54". Amb "Microdances", el músic Miquel Àngel Marín evidencia el llenguatge gestual que genera la música que ell toca amb el clarinet, específicament pensada per fer ballar les claus i d'altres parts de l'instrument. Així mateix hi ballen una tria de frases del seu llibre "Música és enxampar mosques".

LICANTROPIA - 2004 <http://vimeo.com/56006292> 5'47". La música de Mercè Capdevila pauta la imatge i el text, que l'autora fa que es vampiritzin entre si. Paranoia de llenguatges que es desdoblen, se sobreposen i es complementen en un discurs aparent sobre...

EL SOTAZERO DEL BATEC - 2010 <http://vimeo.com/10289107> 1'44". Un petit homenatge poètic a l'obra de l'artista Caspar David Friedrich. En català i ucraïnès. (Traduït del català a l'ucraïnès per Andriy Antonovskiy i Catalina Girona.)

DE RERUM NATURA - 2004. <http://vimeo.com/56006036> 11' 27". Bucolisme desenfrenat. Un travelling subjectiu arran de les herbes, que criden un poema fonètic de Carles Hac Mor, amb veu de l'autor. O qui crida és la bèstia que s'arrossega? Es tracta de la il·lustració visual d'un poema fonètic o de la il·lustració fonètica d'un poema visual? (Text i veu: Carles Hac Mor.)

EL PARPELLEIG DEL BATEC. 2010 <http://vimeo.com/10303574> 5'57". Un homenatge poètic a un dels primers motors d'explosió. Motor “Alamo” restaurat per Joan Xargay.

PLECS ENCOBLATS <http://vimeo.com/10321269> 2'5". Poema papiroflèxic videoflèxicat.

“Ernst Bloch: espai per a la utopia”, projecte de Francesc Abad

A la societat actual, que fomenta la precarització de les condicions de treball i de la vida, resulta cada vegada més difícil realitzar i fins i tot imaginar altres conceptes de convivència.

En aquesta situació, Francesc Abad ha volgut indagar si existeix encara un pensament capaç de projectar la idea d'un món més just. El seu projecte “Ernst Bloch: Espai per a la utopia” té com a referència l'obra del filòsof jueu-alemany (Ludwigshafen, 1885 -Tübingen, 1977), que va tenir una gran influència en el moviment del 68. En el llibre capdavanter El principi d'esperança es fa palès que Bloch és un gran enciclopedista i alhora innovador del pensament utòpic. Dins del marc d'una interpretació marxista de la història, destaca la força transgressora del desig i la necessitat de que el factor subjectiu s'ajunti a les possibilitats objectives per tal d'aconseguir un canvi social.

El projecte de Francesc Abad sotmet aquesta teoria a un escrutini crític. Al llarg del 2010 i fins al 2012 es varen filmar a Alemanya i Catalunya tretze entrevistes amb pensadors i pensadores vinculades de maneres diferents amb la filosofia d'Ernst Bloch. Se'ls va preguntar quins elements d'aquest pensament utòpic es poden rescatar després de la caiguda de les grans utopies socials. Una petita mostra de quatre entrevistes i un reportatge fotogràfic es presenta ara en l'espai “Parèntesi”.

Els vídeos presentats:

Conversa amb Beat Dietschy (Berna), 58':52” President de la fundació per projectes de desenvolupament “Brot für alle“ (Pa per a tots). Anteriorment assistent d'Ernst Bloch a Tübingen; vincula la interpretació del seu pensament amb l'actuació política contra la fam, la injustícia i la repressió.

Conversa amb Francesca Vidal (Koblenz-Landau), 19':08” Professora de filosofia i retòrica. Presidenta de la Societat Ernst Bloch i editora de la revista anual Bloch-Jahrbuch parla de l'anticipació estètica com a motiu destacat a l'obra del pensador i de les conseqüències dels canvis del món del treball degut a la virtualització de la comunicació.

Conversa amb Martí Peran (Barcelona), 24':06 Catedràtic d'història de l'art a Barcelona, analitza el contingut utòpic de l'art contemporani. Està convençut que no són pas les obres compromeses amb una gran utopia social les que tenen la força de la transgressió, sinó aquelles que creen un espai utòpic com a model de subjectivitat al present real de l'obra.

Conversa amb Francisco Jarauta (Murcia), 12':40” Catedràtic de filosofia a Múrcia, assenyala amb un cert escepticisme el hiat entre somni i realitat i el final del gran somni d'una vida millor com a projecte històric. Sosté que les grans utopies pertanyen al passat. Tot i que és possible que hem conservat un impuls utòpic no sabem quina forma hem de donar a les nostres preguntes.

Reportatge amb fotografies d'Helga Reidemeister (Berlín), d'Àdolf Alcañiz, 3':11” Helga Reidemeister és directora i guionista de pel·lícules documentals políticament compromeses, entre elles retrats d'Ernst i Karola Bloch. Pel fet d'haver tingut una relació amistosa amb Ernst Bloch i la seva família, les seves fotos retraten el costat íntim i personal del filòsof.

El projecte en el seu conjunt encara està en la fase de construcció i sempre aspira a que es brindi la possibilitat de mostrar-se sencer. Una visió del conjunt i l'acreditació de tots els col·laboradors s'ofereix a la pàgina web <http://www.blockbloch.net/>.